

Cal Talladó

La masía «Talladó» es quizás la menos antigua de las que circundan nuestra villa. En su entrada figura el año 1902, habiéndose hecho reformas importantes en 1932 y 1962. Estas reformas han cambiado totalmente su aspecto, siendo en la actualidad una mansión de grandes proporciones, que por su proximidad a Agramunt, goza de algunas comodidades que otras masías no pueden tener, como el agua corriente procedente de la población y la luz eléctrica de la C.^a suministradora.

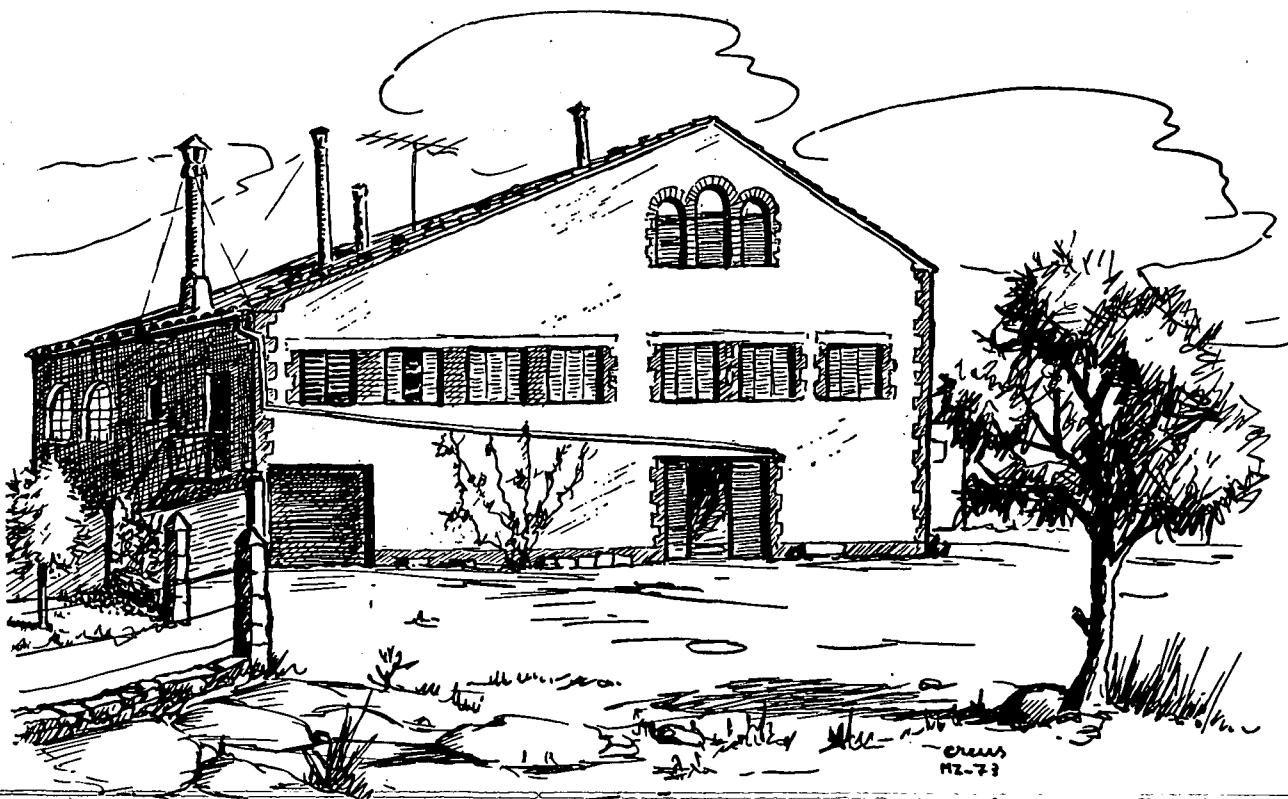
Es probable que «Cal Talladó» dentro de algunos años quede adherida al núcleo de nuestra Villa, cuya expansión actual tiende hacia el sur donde está ubicada

Además del agua corriente, existen tres cisternas que recogen el agua de la lluvia, la que es utilizada para los animales criados en sus corrales y granjas, que situadas al lado de la casa la resguardan del exterior.

Todas las dependencias principales de la vivienda están encaradas al mediodía, con lo que se aprovecha al máximo el Sol, tan apreciado en estas latitudes, que puede entrar libremente por grandes ventanales situados en línea en la fachada principal.

Es curioso saber que el renombre de «Talladó» viene de la actividad que desarrollaba el antepasado fundador de la masía, que se había dedicado a la tala de árboles y leña en el bosque.

Creus

CARTES A CA LA VILA

Estimat senyor Batlle: darrerament hem vist com s'han tret els fanals de les Avingudes Mestres i Jolonch. Si hi afegim que fa temps s'arrencaren els arbres que hi havia, ara ens podem adonar que aquests carrers han quedat com despullats. Vosté, que és un dels alcaldes més afeccionats a l'urbanisme, li agrairiem ens digués si aquestes avingudes quedaran com, ara, en calçotets, o bé si hi ha algun propòsit, més o menys llunyà, per a que facin més goig. La gent que estimem la nostra vila, volem estar informats. Li sabria greu de fer-ho? Respectuosament el saluda,

PERET

AVISO

Quedando aun varios suscriptores residentes fuera de la localidad que tienen pendiente de abono la suscripción a la Revista correspondiente al año actual, cuyo importe es de 100 pesetas para la Península y 115 en el Extranjero. se ruega a los tales muy encarecidamente tengan la bondad de satifacerla por giro postal, pues de lo contrario nos veremos precisados a mandársela contra reembolso de su importe con el consiguiente aumento de gastos.

Asimismo se suplica se comunique cualquier cambio de dirección que se produzca, a fin de evitar demoras y entorpecimientos en el envío de la misma. Gracias.

LA ADMINISTRACION

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

SIO - Boletín Informativo Municipal

*Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés
Sub-director: Jaime Cuñat Mata*

*Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt*

*Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)*

*Suscripción anual: España 100 ptas.
Extranjero 115 ptas.
Número suelto 10 ptas.*

Depósito Legal: L. 138-1964

TRIOMF

Era nit fosca encara quan en Ramon eixí del llit amb una fogositat i una empena que la Ramona cregué, endormiscada encara, que durant la nit li havien canviat l'home. Per en Ramon treure's els llençols del damunt, era una tasca que a còpia d'anys havia aconseguit de fer amb una precisió i meticulositat impressionant. Més que treure's els llençols del damunt, el que el Ramon feia era sortir-ne de sota. Aquesta sortida era feta amb una perfecció tal que la seva dona molts dies, a l'anar a fer el llit, si no hagués estat pel record que en tenia, hauria dubtat de que en aquell costat hi hagués dormit algú.

Avui, ara, els llençols i les mantes formaven una pila damunt la Ramona que, la pobra, encara mig endormiscada, no havia tingut temps d'entrar en la realitat del nou dia.

L'operació de rentar-se i vestir-se fou efectuada d'una manera que li recordà el temps passat a la caserna. Mentre esmorzava, la seva dona l'omplia de sermons i advertències. Paraules, muntanyes de mots que rebotaven en la ment del seu home com una pilota llençada contra una paret. El pensament d'en Ramon estava en aquells moments molt allunyat de la realitat present de l'esmorzar. El seu cap estava ocupat en imaginar la futura realitat de les hores que anava a viure en aquell dia tan esperat. Avui es faria realitat el somni d'una pila d'anys.

Mig cargolat en un seient del cotxe de Lleida, en Ramon revivia en aquells instants tot el rosari de la seva vida.

Recordava la fam, la guerra, la misèria de la seva primera joventut. L'angoixa dels primers temps de casat. Els treballs sense repòs per poder pujar la canalla que anaven venint. Recordava també aquella època en que les coses anaven millorant. El dia que, ple d'emoció, guardà al fons d'un calaix la primera llibreta de la Caixa d'Estalvis. Tingué un llarg record pel seu pare. Per aquell home que en la seva vida no conegué altra cosa que el feixuc treball de cada dia. Si el pogués veure ara, avui, en el dia del seu triomf.

Quan traspassà la gran porta de vidre, el cor d'en Ramon sofri una forta sotragada.

El reconegué a l'instant. Aparentment no es diferenciava en res dels seus germans; però quelcom de misteriós li va indicar que el seu era aquell. Que aquell era el seu triomf. Que aquella cosa blanca com la neu, lluent com un estel d'una nit de gener, era la prova palpable del seu triomf en la vida. Una vida plena de misèries, en la qual ell, a despit de totes les dificultats, havia aconseguit reeixir.

Davant els ulls excitats d'en Ramon hi havia un cotxe. El seu cotxe.

J. BERTRAN I PUIGPINOS

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

"SIO" A LES REVISTES

La revista de gran difusió, "Oriflama", ha reproduït un article de "SIO" en la seva secció dedicada a la premsa comarcal. Felicitem al nostre col·laborador senyor Jordi Viladot, autor del treball.

TAULA RODONA

Per tal de posar la premsa lleidatana al corrent dels treballs preparadors de la FIRA DE MARÇ, el nostre senyor Alcalde convocà a una taula rodona, i sopar, a tots els seus representants que en bon nombre assistiren a la crida.

EL TEATRE EN DEVAL·LADA

Una companyia de teatre, representà el diumenge dia 11 de gener la comèdia "La doncella es perillosa", aconseguint, a la tarda, 66 entrades, i a la nit, 27.

LA PAGESIA

Segons uns pagesos, el blat està patint de sequera. D'altres opinen que la saor no manca. Amb tot, són més nombrosos els primers.

TEMPS

Les temperatures segueixen un ritme més aviat fred durant aquest mes de febrer, aconseguint-se la mínima de 5 sota zero dins el poble. Amb tot l'hivern ha estat bò.

MES TEATRE

El quadre escènic d'afecionats locals, assaja la comèdia "Les dents blanques del gos", del senyor Eduardo Criado, que es pensa presentar el dia de Pasqua de Ressurrecció, a la nit.

BANCA

Hom es pregunta què passa amb el local on han d'instalar-se les oficines de Banesto. Segon informes dignes de tot crèdit, aquesta redacció s'ha assabentat que el projecte va endavant.

BON NEGOCI

Segons ens informen, els paletes i els manobres han apujat els jornals. No se sap si per primera o segona vegada. Ens diuen que ara un paleta guanya 95 pts. hora, i un manobre en guanya 72.

ACTIVITAT AL FOMENT PARROQUIAL

Segueixen amb no massa assistència, les conferències que es donen al Foment Parroquial dins el cicle de formació religiosa dirigida pel Bisbat, malgrat ser els temes de gran interès i de molt relleu el capellans que les professen.

FOC

A la fusteria de cal Romà es calà foc. No passà de ser quelcom alarmant, gràcies a que els veïns s'esforçaren a reduir-lo, però calgué avisar al servei municipal de "Bomberos".

CARRETERA

Segons informes arribats a "SIO", serà aixamplada la carretera d'Agramunt a Cervera, de moment 11,5 Km. amb un pressupost de dotze milions de pessetes. Les obres el portaren a terme durant el 1973-74.

—Vós, pare, el que haurieu de fer és escriure les vostres MEMÒRIES.

—Quines, les bones o les dolentes? Car en la meua vida n'hi ha d'ambdues menes; com en la vida de tota persona. Tu has llegit durant el curs de la teua ja no ben curta vida més d'un llibre de MEMÒRIES. ¿Veritat que en el text has observat que l'autobiografia no hi posa cap pàgina pejorativa? En cada MEMÒRIES tot són flors i violes, tot són notes d'una vida bonica, plaerosa, exemplar. Les mateixes biografies, amb tot i referir-se a persona diferent de la què escriu, la vida del biografat està ben lluny d'ésser totalment la seva vida: les misèries humanes no surten en aquells texts. MEMÒRIES I BIOGRAFIES són històries parcials, vides truncades. Per aquestes raons refuso escriure les MEMÒRIES meves.

Però, ja que no aquestes escriuré, vaig a portar a aquesta columna una curiosa anècdota.

Vaig néixer el 10 d'agost del 1886 i per tant en el mateix dia del 1896 vaig complir deu anys, i el pare cregué que havia arribat l'hora de començar el Batxillerat i al setembre varen matricular-me per el primer curs. Com que a casa érem pobres, car la farmàcia amb el seu règim de conductes no donava gaires ingressos, el pare em matriculà en DOMÈSTICA, ço que permetia estudiar en el propi domicili dels pares sota l'alliçonament i guia de persones competents.

Una de les assignatures del curs es titulava Religió i Moral i a l'Institut de Lleida n'era catedràtic Mossèn Colomí, capellà de reconeguda austeritat. El llibre de text era un volum d'unes 500 pàgines en quart major. El pare que s'havia convertit en professor de tal matèria, sovint s'escandalitzava que es pretengués inculcar aquelles abstruses matèries a criatures d'onze anys; i per tal de fer-me la cosa més assequible extractà el voluminós text en uns resumits apunts.

I m'arribà l'hora de l'examen de Religió i Moral, el qual sigué una vertadera calamitat; tant, que a una pregunta vaig contestar ben ingènuament: «Aixó als apunts del meu pare no hi és». Damunt la papereta no hi havia més que una pejorativa paraula: «Suspensio». I anava a escriure-la el senyor Secretari del Tribunal quan el Rvt. Mossèn Colomí tingué el raig de llum que em salvà, en dir: «Posi "Aprobado"». I, dirigint-se als professors del Tribunal, afegí: «Aquest noi deu ésser familiar de la Mare Concepció Viladot-Benet, Reverenda Superiora del Convent de Santa Clara, i estimo que seria incongruent que aquest Tribunal suspengués un nebot seu precisament en una matèria de la que s'ha de suposar ben informat.»

I l'Aprobat quedà degudament escrit a la papereta i registrat al meu expedient escolar.

Confessió i Meditació

Fa pocs dies que el vaig conèixer. Vàrem començar parlant de temes professionals, però després l'home s'anà obrint cada vegada més i més, fins que acabà en una autèntica confessió.

Als 25 anys —em va dir— vaig entrar a treballar en una important societat immobiliària de Barcelona. La meua categoria era d'administratiu. La Direcció de l'empresa va seguir-me de prop els passos i al poc temps em cridà per a situar-me en un alt càrrec. Tot seguit vaig entrar en el món de les finances i de l'especulació. He treballat i continuo treballant d'allò més. Porto milers de vivendes construïdes i venudes. Actualment estic construint 1.300 vivendes a la vegada. Els grups bancaris em fan costat en tot el que necessito. Aquella societat inicial s'ha multiplicat: ara és un grup de vuit empreses. De totes elles ja sóc el director general. Vosté mateix pot veure el meu despatx; dubto que en tot Barcelona n'hi hagi un altre amb més confort. Com pot suposar els meus ingressos són de fàbula. Tinc una casa d'estiu amb un jardí que té les mateixes dimensions que una «manzana» de l'exemple; l'edificació i decoració em va costar prop dels 24 milions de pessetes. El pis que tinc a Barcelona va costar 7 milions de pessetes i d'això ja fa tres anys. Ara el deixo per fer-me una torra per a mi sol. Crec —em va dir— és millor no continuar fent inventari, puix ens perdríem en el món dels automòbils, joies, viatges, etc.

Aquí es va produir un llarg silenci. Tot el que aquell home em deia era fascinant per la forma com ho deia; no hi havia gens de petulància ni ostentació. Hi havia, sí, l'orgull de l'home que creu haver triomfat en la seva professió, però les seves paraules amagaven quelcom més. Darrera d'elles hi havia una cosa que no acabava d'intuir.

Com pot veure —va continuar— sóc jove, molt iove, només tinc 32 anys. Aconseguir a aquesta edat tot el que abans li he dit, començant pel número u, no és pas gens freqüent. Soc un home envejat; però ara vaig a comunicar-li el meu secret: sóc un home desgraciat; sí, un home desgraciat.

De nou es va produir un llarg silenci. Estava sorprès. Veia en aquella persona quelcom especial, però no hauria cregut mai aquesta confessió d'infelicitat. ¿Era possible que un home als 32 anys, ple de salut, benestar, riquesa, afalagat per tothom, enamorat de la seva dona, pare de dos fills, fos infeliç?

Encara que vosté no ho cregui —va seguir— em sento sol. La meua desgràcia, la meua infelicitat, el meu drama està en que he perdut tots els meus amics; els meus amics del barri, de l'escola, de joventut. Tots els amics dels millors anys de la meua vida que tant vaig estimar i encara estimo. Cap d'ells vol sortir amb mi. Tots consideren que ara jo pertanyo a un món que no és el seu. Es troben incòmodes al meu costat. M'esforço per continuar sent el d'abans. Evito tot el que pugui molestar, ferir... Però no hi ha res a fer. Cada vegada que telefono a un d'ells, tot són excuses i subterfugis... i jo em quedo sol.

Pensarà vosté —va continuar— que la solució està en fer nous amics. Posats a fer nous amics el natural és que siguin d'un nivell social com que ara jo disfruto, i com comprendrà no em fa cap gràcia sortir amb matrimonis de 50 anys. No, aquesta solució no és vàlida. Aquells amics no es poden substituir. El plaer de comentar una tremenderia dels anys escolars, o una anècdota del barri, o una aventura sentimental de la joventut, no es pot fabricar, no es pot elaborar, no es pot improvisar.

Vaig despedir-me d'aquell home. Vaig anar caminant cap a casa. Necessitava estar sol, meditar. On està la riquesa? On està la felicitat? I mentalment vaig anar repassant un per un tots els meus amics: els meus amics de joventut, els meus amics de l'escola, els amics del meu poble, i vaig veure que era ric, immensament ric... i vaig sentir una gran felicitat.

JORDI VILADOT
18-2-73

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

AGRAMUNT

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

VERSET

per Josep Farreny

DE TOT. DE RES

a Stanley Kulrick

Escriure? Tot el que vulgueu.

De la manera que,
com i quan vulgueu.

Més bé, més malament,
curt, llarg.

Fent riure, plorar,
profund, intrascendent.

D'història, de viatges,
d'art, de fútbol.

Us ho repeteixo:
de la manera que,
com i quan vulgueu.

Això sí, emperò,
no em digueu que escrigui el que penso.

Gener del 1973

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES *Viladós*

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca

Teléfonos 390202 y 390802

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

Funeraria J. Torné

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y de plástico

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los afiliados a varias Compañías

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN
POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 62

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

LA NOSTRA GENT

Conscients que SIÓ és un testimoniatge de la vida agramuntina tal com l'anem fent, volem que dins seu hi quedi una galeria ben ampla de persones que, d'una manera o altra, han intervingut, o intervenen, en els afers comunitaris de la nostra Vila a qualsevol nivell.

En Joan Viladot i Puig

—Data de naixement?

—Vaig néixer el dia deu d'agost de 1886

—Lloc de naixença?

—A Agramunt, al carrer de la Saleta, número 19.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—Encara que no em correspongui contestar aquest apartat, puc dir que sempre he residit a la nostra Vila, o sia que hi sóc des de fa 87 anys.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

- primaris
- secundaris
- superiors.

—Vaig cursar estudis primaris aquí a Agramunt, a l'escola dels capellans i també a la municipal. El segon ensenyament el vaig fer a l'Institut de Lleida amb matrícula »doméstica«, que era una forma d'estudiar lliure des de casa estant. Els estudis superiors van transcórrer tots a la Universitat de Barcelona, on em vaig llicenciar en Farmàcia l'any 1910.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—A l'edat de 10 anys ja ajudava al pare a fer medicines, però no em vaig emancipar fins al 1912, any en que el pare em traspassà la farmàcia.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

—Com es desprén de la resposta anterior, ha estat la professió de Farmàcia la que m'ha situat en el lloc humil que he ocupat en la vida, dins la què he desempenyat el càrrec d'Inspector Farmacèutic Municipal de l'any 1921 fins l'any 1956, que es quan vaig complir 70 anys.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—La literatura, en pluralitat de facetes, com són la Història i els costums que han bastit la nostra tradició i folclore.

—En pratiqueu alguna?

—Sí, la literatura en les facetes abans esmentades, podent-hi afegir la narració, la comèdia i l'assaig.

—Por quins païssos heu viatjat?

—Andorra —on he estat només una vegada—, sud de França i molta part d'Itàlia, on vaig ser becat per la Cambra de Comerç i de la Indústria de Lleida per a acompanyar al senyor Pané, de Guissona, en el seu viatge sobre genètica del blat, rama en la que l'il·lustre cerealista ha aconseguit tanta fama.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—La meua afició literària m'ha portat a llegir un nombre molt variat de publicacions, des de les merament literàries, fins a les que ja no ho eren tant, com són les professionals i les d'agricultura i ramaderia. Citar llibres i revistes seria molt llarg. A més de lector també he estat publicista, intervenint, com a tal, en diaris i revistes molt variades, com «El País», de Lleida, o com «Lérida Farmacéutica», revista professional fundada i dirigida per mi durant cinc anys. A més hi podríem afegir alguns llibres dels què sóc autor, com són «Rosegons de sarró», «De l'Agramunt pretèrit», i «Romansos agramuntins», entre d'altres.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—A més d'Inspector Farmacèutic Municipal he intervingut en política a remolc de la que feia el meu germà Josep M., i dic a remolc perquè jo, en el fons, no l'he sentida mai la política, encara que com a bon ciutadà sempre vaig complir amb el meu deure civí del vot, fent l'excepció de les eleccions que van portar la república, i no pas perquè no em sentís republicà, sinó per qüestions purament locals. Potser podríem afegir que en altre temps vaig ostentar els càrrecs de Jutge i després de Fiscal. En quan l'aspecte artístic, puc dir que he intervingut en una colla de quadres escènics d'aficionats que organitzaren les societats recreatives «La Unió» i «La Barretina».

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—Als meus anys sorpren de veure el canvi que ha sofert un poble que ha passat de ser una comunitat eminentment, exclusivament diria, agrícola, a ser molt industrial, encara que val a dir que Agramunt sempre ha tingut motius per a ser-ne, d'industrial: els carros, els teixits, i els mateixos torrons i xocolata li han obert l'esperit i el camí. Del gran nombre d'analfabets que hi havia a principis de segle, hem passat a una total alfabetització, i de quatre comptats estudiants universitaris que hi havia al meu temps, ara es poden comptar en moltes decenes els que segueixen una carrera superior, i ja no diem de tècniques. En l'aspecte administratiu, Agramunt va a més, i potser ho fa que ara tenim la sort de ser presidits per un gran batlle, havent passat dels minses pressupostos municipals de principis de segle als quantiosos d'avui en dia que impliquen milions.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què faríeu?

—Urbanitzar la pujada que junta el raval de Dalt amb el de Baix. I també urbanitzar tota la pujada del Castell.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

—Optimista. Potser en algun moment s'ha passat per crisis més o menys pregonas, però ara es nota una forta reactivació i gràcies a tots els que treballen per a atreure indústries, començant per l'alcalde, el nostre futur és esperançador.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—Dins la moda, per exemple, ja que per força hem hagut d'acceptar el salt de la faldilla normal a la supermini-faldilla, aplaudeixo de tot cor el pas d'aquesta als pantalons; em sembla que hem guanyat decorositat. En quan a la família, jo, que he estat educat dins un concepte tradicional de valors, em dol que es malmeti avul aquest caire, i que les famílies, potser per una mal entesa emancipació, es desgavellin, i es perjudiquin tan greuement als que l'han bastida: els pares. Ara només es parla de drets dels fills. I els pares, què? Potser caldria que el jovent s'asserenes i pensés en la injustícia que comporta, massa sovint, aquesta precipitada emancipació, emancipació que amb freqüència es fa en nom d'una pretesa llibertat. Però a mi m'agradaria que aquests joves m'aclarissin, perquè jo des dels meus vuitanta set anys no ho acabo d'entendre, quina mena de llibertat és aquesta que, massa sovint també, equival a un acte d'injustícia, una injustícia tan greu com es menystenir ja no l'apreci sino el parer dels pares. En aquest problema de l'emancipació precoç sembla que només podem opinar els fills, i això no és just. De vegades penso que se n'ha fet de la generositat de la joventut, o cap a quins viaranys va dirigida. Però, repeteixo, no acabo d'entendre que d'aquesta generositat (que existeix i sempre existirà) en resti dejuna la família: els pares.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—Hi ha tres agramuntins que cal tenir sempre en la memòria: En Jaume Mestres i Cendrós, que és, sens dubte, el millor alcalde que ha tingut Agramunt al llarg de la seva història. En Marian Jolonch i Bragat, que fou un pioner en la indústria de la farina. I la mestra nacional donya Montserrat Figols de Valls, que tan bona memòria pedagògica deixà entre els convilatans.

Muralles i Vida

El familiar quadre de la vista medieval d'Agramunt que signa Pere Seut, sembla, avui, arrencat de la boira; «... potser d'aquella boira estesa a la plana dels segles en nasqué la llegenda, la tradició, més formosa que la història, pintant-nos els fets passats entre remota claror i indecisa poesia», digué amb atinades paraules Santiago Rusiñol. I efectivament les muralles que es veuen encerclar el petit poble rematades per l'airós castell, ens transporten a una època bon tros difusa de la què ens queden, entre boiroses llegendes i verídiques històries, les venerables pedres que porten centenars d'anys d'història a l'esquena.

Diu el senyor Joan Viladot Puig en el seu llibre «De l'Agramunt Pretèrit»: «... el conjunt de les muralles forma un quadrilàter irregular, tirant a rectangle i apropant-se al quadrat, quals cares són sensiblement rectes, orientades de N. a S. i d'E. a O. La llargada mitjana de cada cara és de 154 metres aproximadament, ja que en conjunt mideixen 617. Les de solana i obaga presenten un petit desnivell que va d'E. a O.; les altres dues en presenten dos bona cosa pronunciats, coincidint el punt més alt de la de solivent amb l'absis de l'església o torretes, i el de solponent sota mateix del turó argilós on s'aixecà en altre temps el Castell del Senyor de la vila, de quals murs de protecció arrencava la muralla i als mateixos moria. El seu gruix era de 7 pams i la seva alçada de 16. Estava construïda de blocs de pedra de diferents tamanys i argamassa feta amb calç i arena graverosa.»

«El camí de Ronda era un passadís d'uns dotze pams d'ample que seguia a tot el llarg de la muralla i separava aquesta de les cases que hi confrontaven, el qual servia de pas militar per al canvi de guàrdies i demés necessitats de la plaça.»

«La Muralla tenia cinc portals i una portella. Aquesta es trobava al final del carrer de la Mercè i era, com el seu nom indica, un portal petit. Dels portals en corresponia un a cada cara N. E. i S., situats al final del carrer de Sant Joan, al capdavant del carrer de Sió i al carrer de la Sabateria al final del troç que ve enfront del Raval de Puigverd i dos a la cara de ponent, dels quals un estava situat a la plaça de l'Amball i l'altre al final del carrer de Vilavella. D'aquest darrer encara es poden veure algunes dovelles junt a la paret de ca'l Xixo.»

«En punts estratègics de la muralla es trobaven els torricons que pel que en resta encara avui de dos d'ells —un al final del carrer de Sant Joan i altre a l'angle format per la muralla N. i per l'E.— havem de considerar estaven situats un a cada angle de dos cares de muralla i altres a cada costat de portals.»

Es de doldre comprovar, només des del temps en que està escrit l'alludit llibre, que en passats dies s'hagin malmés tants vestigis d'aquesta muralla, crec que valdria la pena si en successives obres, particulars o de caire oficial, es troben restes, tinguin cura uns i altres, de vetllar per tal que no s'enderroquin ni es tapin, sempre que no sigui absolutament necessari.

Intentarem, ara, de copsar entre història i llegenda, avalada la primera pel que es desprèn de les franquícies que els Comtes d'Urgell donaren al poble, algun aspecte superficial de la vida dins i fora d'aquest encerclat.

Veig un defora lògicament mes ple d'arbreda que nos pas ara ¿perquì, quants arbres ha abatut la mà

creadora i alhora destructora de l'home? Hi veig els pagesos, homes colrats acostumats a totes les intempèries, amb les seves rudimentàries eines de treball desermant les primeres terres i empenyent així decididament la roda del progrés, pastors, llenyataires, caçadors, etc., practicant també lliurement la seva tasca, com així mateix els menestrals, gràcies als otorgats privilegis comtals.

A l'interior d'aquest reducte veig bellugar-s'hi les dones, portant els pans de pasta ben fonyits a coure al forn del Compte, únic al poble, o bé anant a rentar la roba, potser al Sió ... S'hi senten les cridòries de la canalla, la piuladissa dels ocells, el sotrakeig d'algun carro, els sorolls poc estridents que por fer el treball manual, encara esmorteït al rebotar a la sorda muralla, dels teixidors, algun boter, fuster, carreter, ferrer..., de les figures medievals d'aquests treballadors quines remembrances no se'n desprenen! S'hi veuen passar amb la seva particularitat el batlle, prohoms, clergues, educadors, encarregats militars i els de batre moneda a la Ceca, etc.

Potser constituïen motius una mica festívols l'arribada al poble de marxants, terrissaires, quincallers... ja que els dies de festa de pocs i minsos divertiments devien gaudir aquells avantpassats nostres; almenys de la manera que ho veiem avui.

Importants i de relleu devien ser els oficis religiosos medievals.

El comerç, exceptuant fires i mercats, no podia ésser pas massa actiu perquè el rebost de cada casa devia ésser la botiga particular. Sitges, cups i cellers servien també peces ben importants.

En quan a la medicina el pes fort estaria encarregat a les herbes o plantes medicinals, timó, romaní, camamilla... varietats botàniques que tan abundoses són a la terra del terme.

Bruixes i bruixots també hi devien tenir el seu bon paper.

Tots aquests personatges, amb els seus vestits de museu, desfilen per la imaginació com un film de Igmor Bertran d'ambient medieval, passa per la vista donant-nos consciència de l'època. Necessitaria la certera i evocativa prosa d'un Prudenci Bertrana per a descriure'ls perfectament.

I cap al tard quan animades les fumeroles de les xemeneies casolanes, els camperols s'apressarien per camins i viaranyes, a tornar cap a casa abans no es tanquessin les portes del poble, ben aviat, a l'hivern, algun carrer devia sentir-se amanyagat per la insegura i somorta llum de la flama dels llantions medievals, que no devien fer pas més claror que una trista i polsosa bombeta de pocs wats, però que donaria als arribats una tèbia sensació d'escalfor comparable a la de la llar.

En definitiva que els nostres avantpassats al tancar les portes a la nit i una vegada ajaçats a la pallera o bé arraulits al llit, segons els estaments, se sentirien protegits, emparats, arrecerats dins aquelles muralles dreçades contra les malvestats d'aquells ferèstecs segles, ara tan reculats de nosaltres.

PERE MORA GIRIBET

Hablemos de Caza y sus derivados

Es curioso lo que sucede en nuestra Villa. Se habla mucho de caza y de sus derivados, porque existe una gran afición a este deporte y sin embargo se escribe poco referente a ello.

En nuestro periódico local SIO, se ve muy a menudo crónicas, resultados de campeonatos de fútbol, ajedrez, escritos de la coral y de otras aficiones, sin embargo de caza, ¡nada! Se diría que no existe ni caza, ni Sociedad de cazadores, sin embargo en Agramunt tenemos una Sociedad bien constituida, nuestros estatutos están aprobados por la Federación Nacional de Deportes y con un número de afiliados nada despreciable, ya que suman entre los 250 rayando algunos años a los 300, claro, esta Sociedad abarca Agramunt y su Comarca, la cifra de los cazadores locales oscila entre 110 y 120.

Entre estos socios, no me cabe la menor duda que hay personas que podrían aportar a nuestro periódico local escritos referente a temas de caza, se colaboraría al periódico y al mismo tiempo se informaría a los cazadores y al público en general. La afición al deporte de la caza es cada año más elevado en nuestra población, sin embargo se reduce en gran escala nuestro campo de deporte, miles de hectáreas a nuestro alrededor y las mejores, han sido acotadas, limitando nuestra zona deportiva.

No será lógico ni muy humano, a mi modo de ver, pero sí de justicia, ya que en la Ley de Caza así está previsto. De todas formas la Ley a veces por personas no muy expertas en la materia, como nosotros, los cazadores, se interpreta mal y se llega incluso a alterarla mientras no se demuestre lo contrario. Y yo pregunto, sabemos nosotros los cazadores de Agramunt si estas hectáreas que se han acotado a nuestro alrededor lo están legalmente? Hemos cumplido en nuestra Sociedad de Cazadores lo que nos marca el 1.º art.º de nuestros estatutos, que dice lo siguiente: "La Sociedad de Cazadores de Agramunt será completamente ajena a cuantas gestiones se relacionen a la política ya sea directa o indirectamente y tiene por únicos y exclusivos objetos y fines: A) La defensa de los asociados en cuanto al derecho de los terrenos que preceptúan las Leyes vigentes y las que se dicten en el futuro.

B) Velar por el estricto cumplimiento de la Ley de Caza y su Reglamento, persiguiendo y denunciando a los infractores de la Ley."

Señores, amigos cazadores, aunque en ciertas ocasiones discrepen nuestras opiniones debemos darnos cuenta que al final todas nuestras diferencias se reducen a lo mismo: Cazar y Terreno para Hacerlo, pues bien, ya va siendo hora que nuestra Sociedad se mueva dentro de lo que nos marca la Ley y que todos sin esperar a que sean unos pocos, busquemos juntos soluciones aportando informaciones referente a estos cotos de nuestro alrededor por si alguno no está dentro de la legalidad y dejemos ya la rutina entre nosotros, o sea, engrasar la escopeta y a esperar la próxima temporada.

No basta con esto, durante la veda hay que trabajar, la caza necesita sus cuidados, necesita ayuda para reproducirse, necesita que todos pongamos nuestro esfuerzo para conseguir que a la próxima temporada se pueda disfrutar.

De todos es sabido que la práctica de un deporte requiere sacrificios, y como mayor se haga mejores satisfacciones, así pues, a buscar soluciones, hacer todos sacrificios y juntos conseguir que en nuestra Villa no se pierda la afición ni la práctica que nos proporciona tantas emociones.

Francisco TALLAVI MIRALLES

COMERÇ JOAN ESCOLÀ

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE FEBRERO

NACIMIENTOS:

Antonio Almodovar y Chavero día 7
Jorge Moreno y Marina día 23

MATRIMONIOS:

Juan Valero Zapater Gelet con M.ª
Dolores Sanchez Marquilles día 23

DEFUNCIONES:

Victorino Vidal Bruguera 84 años
día 7
Juan Sorribes Montaña 59 años día 8
José Tallavi Chandre 87 » » 11
Francisco Lahoz Soler 91 » » 16
Francisco Esteban Sanchez 79 años
día 25

• • •

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE FEBRERO

Día 14	0'4 litros m.²
Total	0'4 litros m.²

EL OBSERVADOR: DIOSDADO PONT

Rapidez...

Buen servicio...

Economía...

Funeraria (Casa Romá)

Merced, 19 Telef. 390309
AGRAMUNT

Una Assemblea esguerrada

Em refereixo a la Reunió General de la Societat Cultural-Recreativa "Casino Agramuntés", celebrada el diumenge dia 25 de febrer, al migdia, en la qual i per uns escrúpols que no acabo d'entendre, es deixà per una altra reunió el problema més important i ineludible: la manera pràctica d'eixugar el dèficit que arrossega la Societat.

Fa dies que el Casal és notícia. Si la Junta va publicar a SIO aquelles notes informatives, amb tota franquesa i sense embuts, va ser principalment per tal que els socis prenguessin consciència de la situació i així, a l'Assemblea anual, es poguessin adoptar els acords corresponents amb coneixement de causa. Però es veu que no n'hi ha mai prou, perquè ara —en opinió d'alguns— encara seria precipitat prendre determinacions, encara cal un estudi més aprofundit i, sobre tot, esperar la Junta nova. La petició en aquest sentit feta per un soci i acceptada pel vot majoritari dels assistents, era perfectament legal, però, al meu entendre, incomprendible. Incomprendible, repeteixo, perquè amb la Junta que sigui, les factures endarrerides seran les mateixes i solament es tractava de buscar la manera de pagar-les com més aviat millor, sense condicionar per a res la futura marxa de la Societat. Sempre, naturalment, que en l'esmentada petició no hi bategués una falta de confiança en la Junta actual.

M'agrada de jugar net i per això vull aclarir que des de fa un any formo part de la Junta directiva del Casal, i encara m'en toca un any més. Per tant, el que explico en aquest article és una visió de l'Assemblea captada des de dalt, des de l'escenari. Una impressió, per altra banda, molt personal, que si en algun punt reflexa la de la Junta, és pura coincidència. Ben cert que pel fet de pertànyer a la Junta, les meves opinions poden resultar apassionades o parcials; però hi ha lo contrapartida d'un coneixement de primera mà, més clar i exacte de la qüestió. Una cosa anirà per l'altra.

Oberta la sessió del Sr. President, foren llegits i aprovats l'acta de la sessió anterior, l'estat de comptes i el pressupost per l'any 1973. En un altre lloc del periòdic oferim una relació detallada d'aquests i altres aspectes de l'Assemblea.

Posada a debat la manera d'eixugar el dèficit, proliferen les intervencions i suggerències, unes realistes, altres més utòpiques; però cal remarcar la correcció i sentit constructiu de totes les manifestacions. La situació fou concretada en la forma següent: Referent a l'actual exercici, els ingressos previstos permeten atendre les despeses ordinàries; però les factures endarrerides importen unes 150.000 pessetes, que caldria satisfer tan prompte com fos possible. Per aconseguir-ho tenim dues solucions: augmentar les quotes mensuals o fixar una quota extraordinària. I en primer lloc determinar si aquests acords s'havien de prendre en la present reunió o fer-ne una altra en haver pres possessió la Junta nova. Posat a votació aquest darrer punt, 38 dels assistents foren partidaris de fer-ho el mateix dia, 49 d'esperar i 13 votaren en blanc. La qüestió, per tant, fou ajornada.

A continuació es procedí a la renovació reglamentària de la meitat de la Junta directiva. Per majoria foren elegits, pel grup de socis fundadors: Salvador Camats Nadal i Emili Torrents Marquilles. I pel grup de socis accionistes: Juan Vilarasau Molina, Pascual Castellà Vila, Josep Martí Bonastre i Ramon Serra Bertran.

D'ordinari, l'assistència a les reunions del Casal és escassa. Però aquest any el Casal és un tema viu i contradictori. Segurament per això mentre es deliberava sobre les quotes, s'apropaven a 200 els socis assistents. Tot un rècord! Però no cal formar-se massa il·lusions. A la primera votació ja només hi havia cent persones; a les de Junta, de quaranta a cinquanta; i quan s'acabava el darrer escrutini, solament éram uns vint-i-cinc, inclosa la presidència. Aneu a saber si la gent desfilava perquè es passava l'arròs —realment era tard— o perquè només havien vingut a contemplar l'espectacle, a disfrutar del show de les discrepàncies.

Lluís PONS SERRA

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

Hotel LES CIMES

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2.085 metres Telèfon 51126

PAS DE LA CASA

ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

ASAMBLEA EN EL «CASAL»

JOSE MARTI REELEGIDO PRESIDENTE

Resumen del ejercicio de 1972 leído y aprobado en la Asamblea celebrada el día 25 de febrero:

GASTOS

Gastos Generales	110.840'34
Espectáculos	312.846'15
Intereses y Amortización	155.111'97
Mobiliario	10.516'—
Obras	2 767'09
Facturas pendientes	139.634'52
Total	<u>731.716'07</u>

INGRESOS

Cuotas Socios (incluida extra Fiesta Mayor)	248.525'—
Arriendos	127.000'—
Espectáculos	275 098'—
Total	<u>650.623'—</u>

Resultado en pérdidas, pesetas 81.093'07

★ ★ ★

Cesan reglamentariamente por el grupo de Socios Fundadores:

José M.º Inglés Miralles
Pedro Boncompte Alsedá

y por el grupo de Socios Accionistas:

Miguel Figuera Fontanet
Jaime Cuñat Mata
Jaime Barrera Solé
José Martí Bonastre

Por mayoría resultaron elegidos, por el primer grupo:

Salvador Camats Nadal
Emilio Torrents Marquilles

y por el segundo grupo:

Juan Vilarasau Molina
Pascual Castellá Vila
José Martí Bonastre (reelegido)
Ramón Serra Bertrán

★ ★ ★

En reunión celebrada el día 2 de Marzo, los componentes de la nueva Junta, procedieron por votación secreta a la distribución de los cargos, quedando constituida de esta forma:

PRESIDENTE:	José Martí Bonastre
VICEPRESIDENTE:	Pascual Castellá Vila
SECRETARIO:	Luis Pons Serra
TESORERO:	Juan Vilarasau Molina
CONTADOR:	Manuel Ginestá Carné
VOCALES:	Salvador Camats Nadal Francisco Capacete Piriz Jaime Cots Solé Ramón Serra Bertrán Emilio Torrents Marquilles Ramón Vilalta Huguet Antonio Zurita Olmo

Asimismo se tomó el acuerdo de convocar una reunión general extraordinaria para el domingo, día 25 de Marzo, al objeto de determinar la forma de satisfacer los atrasos de la Sociedad, mediante un aumento general de cuotas, una cuota extraordinaria, o ambas cosas conjuntamente.

ATENCION

Se ruega la asistencia de todos los Socios a la Reunión General Extraordinaria del domingo día 25 de Marzo, que tratará el asunto de las cuotas.

LA JUNTA

FABRICACION Y VENTA DE PANELES DECORATIVOS

*en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos*

V I C A S

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 390639

Almacén, Exposición y Oficinas:

Calle del Instituto **AGRAMUNT** (Lérida)

El Municipio

Por el Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Febrero se han adoptado los siguientes acuerdos:

REVISION PLANTILLA PERSONAL.

Amortizar una Plaza de Guardia Municipal, una de Alguacil con cometidos múltiples y tres de peón de servicios múltiples. Y encuadrar en el Grupo de Cuadros Laborales al personal siguiente: Dos Alguaciles con cometidos múltiples y cuatro peones servicios múltiples.

EXPROPIACION TERRENOS.

Aceptar la valoración consignada en la hoja de aprecio presentada por el propietario Don Tomás Figuera Bonet, fijada en veinticinco mil pesetas y la exención de derechos municipales por un empalme al saneamiento proyectado.

Y considerar determinado definitivamente el justo precio y facultar al Sr. Alcalde para que proceda al pago del terreno y posteriormente a la posesión y ocupación del bien expropiado.

LICENCIAS OBRAS:

A D.ª Palmira Areny Pla, para la construcción de una vivienda en Calle Santa Esperanza.

A D.ª Palmira Cuñat Baró para obras interiores en casa sita Estudios Viejos núm. 23.

A D. Juan Escolá Plá se le concede una prórroga de tres meses para la terminación obras.

A D. Luis Folguera Oliva, construcción de un almacén en un solar de su propiedad sito en Camino de las Planes.

A D. Daniel Lluch Baró, la construcción de un edificio destinado a porquerizas en la finca La Tomasa.

A D. Pedro Carrera Bonet para obras interiores en casa sita en Calle Aspi.

A S. A. Ros, obras interiores en la fábrica sita en Avenida Mariano Jolonch.

A D. Pascual Cuñat Baró, obras de rectificación de un tejado en el cubierto, en calle Instituto.

A Banco Español de Crédito, obras de habilitación del local con destino a oficinas, sito en calle Sió.

A D. Pedro Solá Junyent para ampliar una nave para uso agrícola junto a la casa de su propiedad sita en Extramuros Santa Esperanza.

A D. Jaime Argelich Montané, obras interiores en casa sita en calle Castillo.

ATRACCIONES FERIA

A D. Jesús Riva Martínez, instalación de un tren de doce metros de diámetro y un Aéreo infantil, de nueve metros de diámetro.

A D.ª Claudia Morera Solá, instalación de una pista de coches eléctricos.

Autorizar a Peña Ciclista Colomina, de Lérida, para la organización del Circuito Urbano.

A D. Manuel Ballesteros Sánchez, una caseta de Rifa Rápida.

CULTURA EN RUTA

Autorizar el estacionamiento de un semi-remolque convertido en librería.

INSTALACION CIRCO

A los Hermanos Amorós-Silvestrini para actuar un sólo día, entre el 10 y el 25 de Mayo próximo.

CONEXION ALCANTARILLADO

A D. Luis Esteve Boncompte conexión aguas C. Zapatería SOLICITUD AGUA POTABLE

Conceder a D.ª Ana Fernández Castro los derechos de empalme en un patio sito en Ctra. de Tárrega.

EXPEDIENTE ACTIVIDADES MOLESTAS

Informar favorablemente el incoado por D. José M.ª Panadés Pont para la instalación de un depósito de gas propano.

CUENTAS Y FACTURAS

Se han aprobado varias por un importe total de 571.677 pesetas.

Tintorería

salas

Sió, 29

AGRAMUNT